

КАЗУС

На 24.09.2003 г., подсъдимият Симеонов отишъл в с. Горна Малина, където извършвал строителни работи по къщата си. Употребил алкохол. Към 17.45 часа с личния си автомобил марка „Фолксваген Голф“, с ДК № Сс 0001 АК потеглил обратно и около 18.00-18.15 часа бил в града. Наближавайки кръстовището между бул. „Хр. Ботев“ с ул. „Ал. Димитров“, подсъдимият спрял на червен сигнал на светофарната уредба в лявата пътна лента за неговата посока на движение. Непосредствено зад него спрял джип „Тойота“ с ДК № В 0024 АС, управляван от пострадалия Иван Иванов. След като сигналят на светофара се сменил със зелен, колоната от автомобили потеглила, като подсъдимият Симеонов продължил да се движи в лявата лента, а Иванов след кръстовището се престроил в дясната лента. Скоро той настигнал и започнал да задминава автомобила, управляван от подсъдимия. В този момент Симеонов подал мигач и предприел престрояване в дясно, при което последвало леко съприкосновение между автомобилите, като колата на подсъдимия одраскала с предната си дясна част задната лява част на бронята на автомобила на Иванов. Последният веднага отбил в дясно и спрял, като зад него спрял и подсъдимия Симеонов.

Иванов видял пораженията, нанесени върху новозакупения му джип, ядосал се и въпреки че бил с гипсиран ляв крак, се насочил към автомобила на подсъдимия. Симеонов останал в колата, като свалил частично стъклото на предната лява врата. Приближавайки се към вратата на водача, Иванов чул, че Симеонов го псува. Стигайки пред лявата врата на л.а. Фолксваген Голф, пострадалият усетил, че водачът е употребил алкохол. Възникнала словесна разпра между двамата. Те крещели, обиждали се и се псували взаимно. Пострадалият Иванов ударил с ръка тавана на автомобила на подсъдимия. Възникналия скандал бил наблюдаван от св. Георгиев, намиращ се на срещуположната страна на ул. „Димитров“, както и от св. Венкова, движеща се по същата улица.

Подсъдимият Симеонов се пресегнал към дясната предна седалка и взел оттам носения от него пистолет марка „Макаров“ със заличени номера, заявил, че ще стреля, след което заредил пистолета и го насочил към Иванов. Тъй като последният не очаквал, че подсъдимият в действителност ще стреля, продължил да отправя словесни нападки. В този момент Симеонов произвел седем изстрела, като три от патроните преминали през средната част на лявата предна врата на автомобила, един през горната лява част на рамката на малкото стъкло и три през стъклото на ветроупорния прозорец. От произведените седем изстрела, пет поразили Иванов-три в областта на гръдния кош, един в дясната предмишница и един в дясната бедрена област. След като пострадалия се свлякъл на земята, промълвил за помощ, на което подсъдимият отвърнал „Умри бе копеле“. С последни сили Иванов успял да се обади на св. Петров по мобилния си телефон, който държал в ръката си и да му каже, че е прострелян, както и местонахождението си. Св. Петров веднага отишъл на мястото на произшествието. Пристигнала линейка, която откарала пострадалия до болнично заведение. След като линейката потеглила, подсъдимият Симеонов напуснал местопроизшествието и също отишъл до болницата. На намиращите се там полицейски служители заявил, че той е стрелял по пострадалия и предал оръжието си, след което бил отведен в РПУ, където бил откаран и автомобила му. Към 18.30 часа същия ден, на подсъдимият била взета кръвна проба за определяне на концентрацията на алкохол в кръвта му и било отчетено наличие на 1.70 промила алкохол.

От приетата по делото тройна съдебно-медицинска експертиза, касаеща нараняванията, причинени на Иван Иванов се установяват пет огнестрелни наранявания, от които три в областта на гръдния кош, едно в дясната предмишница и едно в дясната бедрена област. Нараняванията са причинили увреждане на дясната половина на гръдния кош със съпътстващ хемоторакс, разкъсване на диафрагмата, разкъсване на VII и VIII сегменти на черния дроб, счупване на дясната лопатка и контузия с притискане на гръбначния мозък. Всяко от тези увреждания представлява разстройство на здравето, временно опасно за живота. Изливът на кръв и нахлуването на въздух в дясната плеврална кухина са представлявали реална опасност за живота, поради възможност да доведат до спиране на дишането. Освен това на Иванов е причинено и осакатяване на десен долен крайник и счупване на дясната лопатка.

От заключението на СПЕ е видно, че подс. Симеонов по време на инкриминираното деяние е бил в състояние на физиологичен гневно възмездяващ афект, като вещите лица не са намерили убедителни данни за обособени интензивни страхови преживявания у подсъдимия. Освен това, вещите лица са посочили, че при възникване на ПТП, съзнанието на участниците в него се стеснява, като всеки един от тях обаче отчита своите възприятия, а не точната действителност.

ВЪПРОСИ:

1. Какви деяния са извършени и каква е правната им квалификация?
2. Налице ли е неизбежна отбрана за подсъдимия, превишаване пределите на неизбежната отбрана или превишаване пределите на неизбежната отбрана поради уплаха или смущение?
3. Налице ли опит за убийство при условията на афектно състояние у подсъдимия?
4. В случай, че се възприемат за достоверни обясненията на подсъдимия, че са му били нанесени юмручни удари от пострадалия през прозореца на автомобила, налице ли е институтът на неизбежната отбрана или превишаване на нейните предели?
5. При изложените първоначални факти, без да се вземат предвид обясненията на подсъдимия, въззивният съд е приел правна квалификация по чл. 118, вр. чл. 115 от НК. Следва ли да бъде протестирано по касационен ред въззивното решение и ако да, на какви основания?

КАЗУС

Стефан Петров живеел заедно с майка си пострадалата Славка Петрова в с. Мрамор.

На 26.09.2005 г. между двамата възникнали пререкания по повод семейния живот на Стефан Петров и че същия не работел. Славка Петрова го укорявала за поведението му.

Стефан Петров се ядосал, взел от килера малка брадва и нанесъл удар върху главата на майка си, като ѝ причинил: тежка открита черепно-мозъчна травма - счупване на черепа в ляво и в резултат на това е настъпила смъртта ѝ.

Прокурорът внесъл обвинителен акт срещу Петров за извършено престъпление по чл. 115 от НК.

Съдът е осъдил Петров за извършено престъпление по чл. 124, ал. 2, пр. 1, вр. ал. 1 от НК и му наложил наказание лишаване от свобода за срок от 6 години. По време на процеса подсъдимият не е бил защитаван от адвокат, тъй като не е пожелал да има такъв.

Прокурорът подал протест срещу присъдата пред въззивния съд за нарушение на материалния закон, както и за допуснати съществени процесуални нарушения.

Въпроси:

1. Какво престъпление е извършил Стефан Петров и каква е правната му квалификация.
2. Изяснете признаците относно обекта, обективната страна, субекта и субективната страна на престъплението;
3. Допуснати ли са нарушения на процесуалния и материалния закон от първоинстанционния съд.
4. Какви са правомощията на въззивната инстанция и какво следва да направи в конкретния случай. Постановеният съдебен акт от въззивната инстанция в конкретният случай подлежи ли касационно обжалване или протестиране.

КАЗУС

Цонко Спасов Йорданов е роден на 09.04.1993г. . Благой Стайков Митков е роден на 08.06.1992г.Двамата били дългогодишни приятели. На 15.01.2010г. вечерта Митков отишъл на гости в дома на Йорданов в с.Г.Ч. обл.П и останал да преспи там. Същата вечер двамата пили вино. Сутринта на 16.01.2010г. двамата продължили да употребяват алкохол (вино), като към 14,00 часа на същия дата Митков предложил на Йорданов заедно да отидат до дома на Марин Стоянов Деков (на 82 години) в същото село. Двамата знаели, че Деков е възрастен човек и живее сам . Уговорили се да отнемат от него парите, които държи в дома си.

Стигайки до дома на Марин Деков, находящ се в с. Г. Ч., ул. „Здравец” № 19, двамата прескочили металната ограда, висока 1,50 метра и през незаключената входна врата проникнали в къщата. През това време Деков спял, седнал на стол, но чувайки влизането им се събудил. Йорданов и Митков се нахвърлили върху него, съборили го на пода и му нанесли множество силни удари с ритници в областта на гръдния кош, гърба и краката, като го удряли и с юмруци по лицето и тялото. В резултат на силните удари на Деков били причинени тежки травматични увреждания – счупване на множество ребра, на поясните прешлени, на носните кости и др. Йорданов останал при Деков, притиснал го с колене към пода, извивайки му главата настрана, а през това време Митков започнал да претърсва другите стаи на къщата, за да търси пари. Същият отварял чекмеджетата и обръщал дюшеците на леглата, но не намерил пари.Двамата си сменили местата. В джоба на панталон, закачен на закачалката в една от стаите Йорданов намерил сумата от 6 лв. в банкноти от по 2 лв., взел ги и се върнал при Митков, като му казал за намереното. Те оставили Деков на пода на стаята, в която му нанесли побоя, като преди да излязат Йорданов скъсал телефонния кабел на намиращият се в стаята стационарен телефон, за да не може последния да се обади за помощ. В резултат на нанесените му тежки травматични увреждания няколко часа след побоя пострадалият Марин Деков починал.

Започнало досъдебно производство.Назначена била съдебно медицинска експертиза, която установила, че смъртта на Марин Стоянов Деков се дължи на остра сърдечно – съдова недостатъчност в резултат на мастната емболия. За настъпването на смъртта значение има и двустранното счупване на ребра с развитие на дихателна недостатъчност. Мастната емболия е настъпила основно от счупването на ребрата, от където мастни капки са преминали във венозната мрежа и са запушили разклоненията на белодробната артерия. Според вещите лица травмите на гръдния кош, включително счупването на ребра са изключително болезнени и болките се провокират при дишане, кашляне, допир и движение. В случая пострадалият Марин Деков е имал възможност и е гърпял особено силни, продължителни и мъчителни болки и страдания и смъртта е настъпила по-особено мъчителен за него начин.

Досъдебното производство било внесено с обвинителен акт срещу Йорданов и Митков на 13.07.2010 г.

В първото съдебно заседание, проведено на 28.09.2010 г. те изцяло признали фактите и обстоятелствата изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт. Проведено било производство по реда на глава 27 от НПК.

Постановена била осъдителна присъда.

Въпроси:

1. Квалифицирайте извършеното деяние от Йорданов и Митков.

---

2. Налице ли са отегчаващи вината обстоятелства, които прокурора следва да посочи в пледоарията си

3. Какъв е максималния размер на наказанието „Лишаване от свобода“, който съда може да наложи с присъдата си на двамата подсъдими.

4. Допустимо ли е провеждането на съкратено съдебно следствие по реда на глава 27 от НПК

---

5. Коя материално правна разпоредба на чл. 58 а НК следва да приложи съда и защо.